

تست توبرکولین

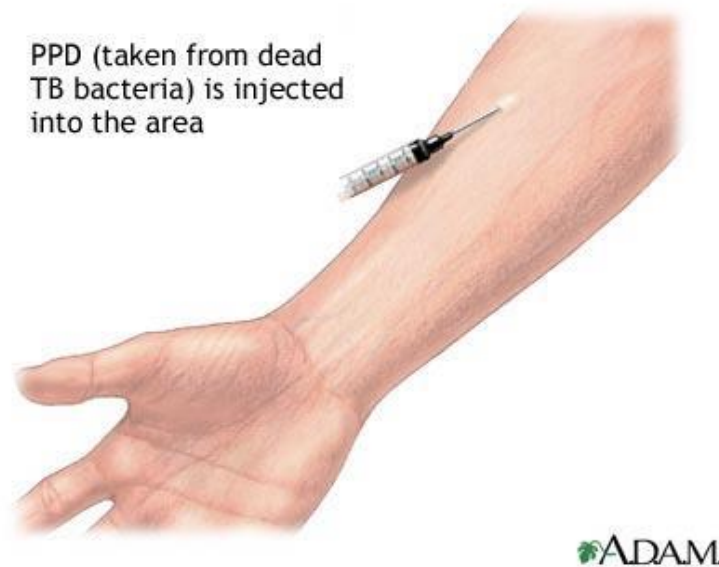
تست توبرکولین روشی است که برای تشخیص بیماری سل مورد استفاده قرار می گیرد. واژه PPD مخفف مشتقات پروتئین هالص شده می باشد.

بهترین روش شناخته شده برای تشخیص بیماری سل استفاده از مشتقات پروتئین خالص شده استاندارد (تست PPD) می باشد. در این آزمایش محلول حاوی اجزای باکتری سل به زیر لایه فوقانی پوست تزریق می شود. اگر فرد مبتلا به سل باشد، تزریق باعث ایجاد یک واکنش پوستی تاخیری می شود.

عفونت به سل باعث می شود که سلول های اختصاصی سیستم ایمنی بدن، سلول های T، باکتری های تهدید کننده بدن را شناسایی کنند. از این رو، هنگامی که سلول ها در معرض PPD قرار میگیرند، با ایجاد یک واکنش پوستی در محل تزریق، به آن واکنش نشان می دهند.

نحوه انجام تست :

یک سرنگ با سوزن بسیار ظریف با ۰,۱ میلی لیتر از محلول PPD پر شده است. سپس PPD بین لایه های پوست ساعد تزریق می شود. برخلاف واکسیناسیون معمولی که به عمق ماهیچه ای تزریق می شود، تزریق PPD به صورت سطحی می باشد که در آن یک لکه بر آمده (کهپیر) به وجود می آید. اگر در هنگام تزریق هیچ گونه لکه ای نمایان نشود، تست باید مجدداً انجام شود. لکه پوستی به صورت خود به خود ظرف چند ساعت از بین می رود. تزریق باید در ناحیه ای از ساعد انجام شود که فاقد زخم یا ورید باشد.

خواندن تست PPD :

واکنش پوستی در زمانی که شخص مبتلا به سل می باشد بسیار اختصاصی است. بنابر این ، می توان از این تست به عنوان یک روش قابل اعتماد برای شناسایی افراد آلوده به سل استفاده نمود. واکنش در حدود ۴۸ تا ۷۲ ساعت پس از تزریق PPD به اوج خود می رسد ، این همان زمان موزد نیاز برای بررسی ناحیه مورد نظر می باشد. طولانی تر شدن این زمان و یا کوتاهتر شدن آن ممکن است باعث اشتباه در خواندن نتیجه شود. یک واکنش مثبت باعث ایجاد علائم زیر می شود.

- قرمزی
- خارش
- ضخیم تر شدن لایه پوست (سفتی)

وجود یا عدم وجود سفتی ، و همچنین اندازه آن ، مهم ترین شاخص در تمایز نتیجه مثبت از منفی می باشد. میزان قرمزی با کبودی در تعیین نتایج این تست در نظر گرفته نمی شوند. تاول یا زخم های پر شده با مایع نیز به عنوان نشانه های یک تست مثبت در نظر گرفته می شوند.

ملاحظات زمان خواندن تست : اندازه سفتی پوست می تواند تحت شرایط خاصی متفاوت باشد :

- سیستم ایمنی سالم : 15 mm
- سیستم ایمنی ضعیف : 5 mm